

ת"פ 34526/06/18 - מדינת ישראל נגד ג'האד כמיל, עודי כמיל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 34526-06-18 מדינת ישראל נ' כמיל(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת רונית בש	המאשימה
בעניין:	מדינת ישראל	
נגד		
1.ג'האד כמיל (עציר)	הנאשמים	
2.עודי כמיל (עציר)		

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים ולא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות בנשק, לפי סעיפים 144 (א) ו- (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). נאשם 1 הורשע, בנוסף, בעבירה של ירי באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין. יובהר, כי במסגרת ההסכמה הדיונית אליה הגיעו הצדדים, תוקן כתב האישום, באופן שהסעיף הראשון לכתב האישום המתוקן מלמד על הרקע לעבירות- סכסוך שנתגלע בין הנאשמים ומשפחתם לאחרים, לרבות יריות שנורו בחודש מאי 2018, בשתי הזדמנויות שונות, לעבר ביתם ורכבם של הנאשמים.
2. כעת, לאחר שהוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים ונשמעו טיעוני באי כוח הצדדים לעניין העונש, אפנה אל מלאכת גזירת הדין.

כתב האישום המתוקן

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בין הנאשמים ומשפחתם ובין אחרים נתגלע, כאמור, סכסוך, במסגרתו, בחודש מאי 2018 בשני אירועים שונים, נורו יריות לעבר ביתם ורכבם של הנאשמים. בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 31/5/18 החזיקו הנאשמים במחבוא בקרבת ביתם, בצוותא חדא, בתת מקלע מאולתר טעון במחסנית ובתוכה כדורים של 9 מ"מ, וזאת ללא רשות על פי דין. תת מקלע הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם.
4. בתאריך 31/5/18 סמוך לשעה 15:30, נסעו הנאשמים ברכב שבבעלותם מסוג שברולט סילברדו מ.ר. 70-676-69 (להלן: הרכב) במעלות -תרשיחא, כשהם נושאים ומובילים, בצוותא חדא, את תת המקלע הנ"ל, הטעון במחסנית ובה הכדורים, עד שהגיעו לרחבת החנייה בין ביתם ובין בית שכנם (להלן: הרחבה).
5. כשהנאשמים הגיעו לרחבה, יצא נאשם 1 מהרכב כשהוא נושא את תת המקלע ובאמצעותו ירה מספר יריות באוויר. בהמשך, מסר נאשם 1 את תת המקלע לנאשם 2, שהובילו למחבוא והחביאו שם. במעשיהם המתוארים לעיל, עמוד 1

נשאו הנאשמים והחזיקו נשק, אביזר לנשק ותחמושת, בלא רשות על פי דין, וכן ירה נאשם 1 מנשק חם באזור מגורים ללא הסבר סביר.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (להלן בפרק זה: הנאשם)

6. מהתסקיר שנערך ביום 2/10/18 עולה, כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשני ילדים בני 3 ו-7. טרם מעצרו עבד הנאשם בעבודות אבן בעסק המשפחתי. אשתו של הנאשם תיארה בפני שירות המבחן קשר קרוב ומשמעותי עם בעלה, וכן הוסיפה ותיארה את הנאשם כמי שאינו נוטה להסתבך בפלילים וממקד את עיקר דאגתו כלפי בני משפחתו.

7. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי בגיל 13 נשר הנאשם מבית הספר ועבר להתגורר חצי שנה בבית סבו ולאחר מכן עד גיל 16 התגורר בגפו בדירה ששכר. בתקופה בה התגורר לבד חש הנאשם, לדבריו, בדידות, געגוע למשפחתו ואחריות כבדה לעול הפרנסה שלא היו מותאמים לגילו הצעיר וליכולותיו הקוגניטיביות והרגשיות. הנאשם עבד בעבודות בניין עד שנעצר בשנת 2005 ונשלח לריצוי עונש של מאסר בפועל בגין מעורבותו בביצוע עבירה של הצתת רכב מנועי במזיד. מאז שחרורו בשנת 2007 השתלב הנאשם מחדש בשוק העבודה. לדבריו, בארבע השנים האחרונות הוא עבד בעבודות אבן, באופן רציף, בחברה המשפחתית.

8. אשר לביצוע העבירות שבפנינו, הודה הנאשם בביצוען. לגרסתו, לאורך תקופה ממושכת הוא חווה יחד עם בני משפחתו סכנת חיים ואיום מתמשך מצד אדם המוכר לו מתקופת מאסרו. הנאשם סיפר, כי ברקע הדברים עמד סירובו לשלם לאותו אדם "דמי סחיטה" בסך 50,000 ₪. הנאשם הוסיף ומסר, כי בעקבות האיומים פנו לקרובי משפחה ומכובדים נוספים על מנת להגן על בני משפחתו, אך ללא הועיל. עוד ציין הנאשם, כי גם ניסיונותיו להיעזר בגורמי אכיפת החוק, לא צלחו. לפיכך, לטענת הנאשם, גמלה בליבו ההחלטה לרכוש נשק מתוך צורך להגן על בני משפחתו. לדבריו, בעת ביצוע העבירה שהה במוסך, שאז הבחין באותם אנשים שאיימו עליו בעבר, כשהם רעולי פנים, מתקרבים לעברו. הוא התקשר לאחיו, נאשם 2, וביקש ממנו להביא עמו את הנשק. הנאשם הוסיף וטען, כי בדרך חזרה לביתו, וכדי להרתיע את אותם רעולי פנים, יצא מהרכב וירה באוויר, תוך שהדגיש כי רכישת הנשק נועדה לצורכי הרתעה בלבד ולא במטרה לפגוע באותם אנשים. כאן אציין, במאמר מוסגר, כי דבריו הנ"ל של הנאשם חורגים ממסכת העובדות של כתב האישום המתוקן, ולפיכך לא יינתן להם משקל במסגרת גזירת הדין בתיק זה.

9. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה על ביצוע העבירות וטען כי בדיעבד יכול היה לפעול אחרת. שירות המבחן הוסיף וציין, כי בעברו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין ריצה שני עונשי מאסר- האחד בשנת 2005 והשני בשנת 2013 למשך כשנה וחצי, בגין עבירה של חבלה כשהעברין מזוין. עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם הביע בפני שירות המבחן את רצונו להשתלב בהליך טיפולי. בד בבד צוין כי ביום 15/7/14 נדון הנאשם לצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכו היה אמור להשתלב בהליך טיפולי, אך לדאבון הלב, לא השכיל הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן והצו הופקע ביום 4/5/15 ובמקומו הושת עליו עונש חלופי.

10. במסגרת גורמי הסיכוי לשיקומו של הנאשם ציין שירות המבחן את יכולותיו הוורבליות והקוגניטיביות ואת יכולותיו להתבונן באופן ביקורתי על מעשיו ולהבין את החומרה הגלומה במעשים אלו, וכן צוינו הצהרותיו המילוליות של הנאשם להשתלב בטיפול. אל מול גורמי הסיכוי, ציין שירות המבחן את עברו הפלילי של הנאשם, אשר התקשה בעבר להירתם להליך טיפולי על אף הצהרותיו המילוליות. שירות המבחן התרשם, כי תקופת התבגרותו של הנאשם הותירה בו חסכים רגשיים, לצד האחריות הגדולה שהונחה על כתפיו שלא תאמה את גילו הכרונולוגי, דבר שגרם לכך שנאלץ לסגל לעצמו מנגנוני הישרדות, המאופיינים בחבירה לעולם העברייני.

11. לסיכום, נמנע שירות המבחן, בעניינו של הנאשם, מלבוא בהמלצה טיפולית במסגרת הקהילה שבכוחה להביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. עם זאת, ונוכח העובדה שהנאשם גילה רצון להשתלב בהליך טיפולי, ממליץ שירות המבחן, אם יושת על הנאשם עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, לשלבו במסגרת טיפולית בין כותלי הכלא.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 (להלן בפרק זה: הנאשם)

10. הנאשם בן 26, מאורס. טרם מעצרו עבד הנאשם בעבודות אבן בעסק המשפחתי. מדבריו של הנאשם עולה כי עזב את ספסל הלימודים בשל רצונו לעזור בפרנסת המשפחה, ומזה כארבע שנים הוא עובד באופן קבוע בעסק המשפחתי. לדבריו, בגיל 18 נחשף לסמים מסוג חשיש, וצרך סמים בתדירות שבועית. עוד ציין הנאשם, כי מאז אירוסיו, לפני כשלוש שנים, הפסיק את השימוש בסם.

11. אשר לביצוע העבירות שבפנינו, הודה הנאשם בביצוען. לדבריו, לאורך תקופה ממושכת חווה יחד עם בני משפחתו סכנת חיים ואיום מתמשך מצד אדם המוכר לאחיו, נאשם 1. הנאשם שיתף כי ברקע הדברים עמד סירובו של נאשם 1 לשלם לאותו אדם דמי סחיטה בסך 50,000 ₪. הנאשם הוסיף, כי בעקבות האיומים פנו הנאשמים לקרובי משפחה ולמכובדים נוספים שיגנו עליהם, אך ללא הועיל. עוד ציין הנאשם, כי גם ניסיונותיהם להיעזר בגורמי אכיפת החוק, לא צלחו. לפיכך, לטענת הנאשם, גמלה בליבם ההחלטה לרכוש נשק מתוך צורך להגן על בני המשפחה. לדבריו, בנסיבות ביצוע העבירה חווה נאשם 1 איום מצד רעולי פנים, יצר עמו קשר וביקש את עזרתו. הנאשם הוסיף וסיפר, כי בדרך חזרה לביתם, ירה נאשם 1 באוויר כדי להרחיק את רעולי הפנים. הנאשם ציין, כי האיומים והירי נמשכו לעבר בני משפחתו לאחר מעצרו של הנאשם, וכי הוריו נפצעו מרסיסי הירי. עוד הוסיף הנאשם, כי אביו נכנע, ערך עם אותם גורמים הסכם סולחה ושילם להם סך של 50,000 ₪. גם כאן אציין כי לא ייתן משקל כלשהו למכלול דבריו הנ"ל של הנאשם שאינם מוצאים ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.

12. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה על ביצוע העבירות וטען כי בדיעבד יכול היה לפעול אחרת. צוין בתסקיר, כי עברו הפלילי של הנאשם כולל בחובו שש הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, אלימות ושימוש בסמים. בשנת 2016 נדון הנאשם לעונש מאסר לתקופה של חודשיים. בבדיקה עמו הביע הנאשם רצון להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

13. שירות המבחן התרשם מיכולותיו הוורבליות והקוגניטיביות התקינות של הנאשם, כמו גם מיכולותיו להתבונן באופן ביקורתי על מעשיו ולהבין את החומרה הגלומה במעשים אלו. עוד צוין כי הנאשם ביטא רצון מילולי להשתלב בטיפול. אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן, במסגרת גורמי הסיכון, את תנאי המחיה הקשיים של הנאשם בילדותו, בהעדר דמות הורית מלווה ותומכת. עוד התרשם שירות המבחן, כי לנאשם דימוי עצמי נמוך, דבר אשר הניע אותו להתחבר לחברה שולית בה הוא מוצא מענה לצרכיו הרגשיים. צוין כי לנאשם קושי בוויסות דחפים וכי הוא מתקשה בהפעלת שיקול דעת, תוך שהוא נגרר לביצוע עבירות אלימות ברגעים בהם הוא חש פגיעה בכבודו האישי והמשפחתי. שירות המבחן התרשם, כי לנאשם סף תסכול נמוך וכי מופנמים אצלו דפוסי התמודדות שוליים ואלימים. עוד הוסיף וציין שירות המבחן, כי סנקציות עונשיות שהושטו על הנאשם בעבר לא הועילו.

14. לסיכום, נוכח כל האמור לעיל ובהינתן חומרת העבירות, נמנע שירות המבחן מלבוא בעניינו של הנאשם בהמלצה עונשית במסגרת הקהילה, כאמצעי להפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד. עם זאת, ונוכח העובדה שהנאשם גילה רצון להשתלב בהליך טיפולי, ממליץ שירות המבחן לשלבו במסגרת טיפולית בין כותלי הכלא, וזאת אם יושט עליו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריא.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

15. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשמים (ט/1 ו-ט/2, בהתאמה). כן הוגשו טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ט/3) לצד אסופת פסיקה להמחשת עמדתה לעונש בתיק זה (ט/4).

16. נטען כי הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא שלום הציבור והגנה על חיי אדם. הוטעם כי זמינות הנשק, הובלתו והירי בו בטבורה של עיר תורמים במידה מכרעת להרחבת מעגל האלימות.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירות נטען ע"י המאשימה, כי קדם להן תכנון מוקדם וכי הנזק שהיה צפוי מביצוען הוא רב מאוד, בעיקר כשמדובר בנשק מסוג תת מקלע הטעון בכדורים שבאמצעותו ביצע נאשם 1 ירי. עוד צוין כי פוטנציאל הסיכון העקיף, בדמות הסלמת הפעילות העבריינית, גדול אף הוא. צוינה, לחומרה, העובדה שהעבירות בוצעו על רקע סכסוך, שעה שהסיכון הנובע מהחזקת הנשק והשימוש בו הופך לקונקרטי יותר. המאשימה טוענת, כי מתחם העונש ההולם בתיק זה, לגבי הנאשמים, נע בין 2.5 עד 5 שנות מאסר בפועל.

18. לעניין העונש הראוי בתוך המתחם הנ"ל, טענה המאשימה כי עברם הפלילי של הנאשמים מכביד, ואף כולל עבירות בעלות אופי דומה. כן נטען כי ביצוע העבירות על ידי הנאשמים מצביע על כך שהם לא הפיקו לקח מעונשים קודמים שהושטו עליהם ושבם לסורם, דבר המלמד על היותם בעלי דפוס התנהגות עברייני ואלים ומחייב הרחקתם מהחברה לתקופה ממושכת, מה גם שמתסקירי שירות המבחן עולה כי אין בחלופות הענישה בקהילה כדי להפחית את

הסיכון העתידי הצפוי מהנאשמים. נוכח הנסיבות הנ"ל שאינן קשורות בביצוע העבירה סבורה המאשימה כי יש לגזור את דינם של הנאשמים במחצית הגבוהה של מתחם העונש ההולם לו היא, כאמור, עותרת.

19. נוכח העובדה שהרכב שימש לביצוע העבירה, ומשהודו הנאשמים בהיות הרכב בבעלותם, אף שהרכב רשום על שם אח אחר, ביקש ב"כ המאשימה בדיון בפניי ביום 21/10/18 להורות על חילוטו בתיק זה, מכוח סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969. עם זאת, ביום 1/11/18 הוגשה הודעת ההגנה, בהסכמת המאשימה, לפיה חלף החילוט יושת על הנאשמים קנס בסך ₪ 13,000.

20. בסיכומי של דבר, מבקשת המאשימה להשית על הנאשמים עונשי מאסר בפועל בהתאם למתחם העונש ההולם הנ"ל, וכן להשית עליהם עונש של מאסר מותנה, לצד קנס כספי.

21. הסנגור טען כי הנסיבות המיוחדות בתיק זה מצדיקות הקלה משמעותית בדינם של הנאשמים, ובד בבד הגיש הודעה ובה סקר פסיקה הממחישה את עמדתה לעונש של ההגנה בתיק זה (נ/1). נטען, כי מנעד הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הוא רחב, וכי קיימים בתיק זה שיקולים המצדיקים כי יושת על הנאשמים עונש ברף התחתון של מנעד הענישה. הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה בפני בית המשפט, חסכו מזמנו השיפוטי היקר, וכן את העדתם של עדים רבים. עוד נטען, כי הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם ולקחו אחריות מלאה בפני שירות המבחן.

22. הסנגור הפנה לסעיף 1 לעובדות כתב האישום המתוקן, המלמד כי עובר לביצוע העבירות על ידי הנאשמים, נורו לעבר ביתם יריות, וזאת בשל סכסוך קודם. נטען כי הנאשמים פנו לעזרת המשטרה. לעניין זה אישר ב"כ המאשימה, כי קיימת אינדיקציה ראיתית לכך שנאשם 1 פנה לקצין מודיעין עובר למתואר בכתב האישום ותאר סכסוך, אך לא נתן פרטים שיאפשרו למשטרה למצות חקירה בעניין זה. הסנגור הוסיף וטען, כי לאחר האירוע שבפנינו נפתחו שני תיקי חקירה בעקבות תלונת משפחת הנאשמים הנוגעת באותו סכסוך (נ/2).

23. כן נטען ע"י ההגנה, כי מדובר בעבירה של החזקת נשק וירי באוויר שלא סיכן אף אחד. נטען לעניין זה, כי הירי על ידי נאשם 1 נעשה בחצר ביתם של הנאשמים לצרכי הרתעה. כן צוין, כי הנשק נתפס והועבר לידי משטרת ישראל.

24. בסיכומי של דבר, ביקש הסנגור להשית על נאשם 1 עונש שלא יעלה על 12 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 2, עונש שלא יעלה על שמונה חודשי מאסר בפועל. בנוסף לענישה זו מבקשת ההגנה, כאמור בהודעה המוסכמת מיום 1/11/18, כי יושת על הנאשמים קנס בסך כולל של ₪ 13,000 חלף חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה.

25. הנאשמים, בדבריהם בפניי, הביעו צער על מעשיהם. נאשם 1 ציין, בנוסף, כי עמד כל הזמן בקשר עם קצין המודיעין.

דיון והכרעה

26. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

27. הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות בתיק זה שעיקרן החזקה ונשיאת נשק הוא שלום הציבור ובטחונו. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). לחובת שני הנאשמים יצוין כי עסקינן בהחזקת ונשיאת נשק מסוג תת-מקלע מאולתר כשהוא טעון במחסנית ובה כדורים, דבר הממחיש את פוטנציאל המסוכנות הרב הטמון בעבירת הנשק בה הורשעו הנאשמים. במקרה דנן יש להוסיף נופך של חומרה להתנהלותו של נאשם 1, אשר מעבר לנשיאת והחזקת הנשק, גם ירה בו מספר יריות באוויר באזור מגורים, על כל המשתמע מכך לעניין הסכנה האפשרית לביטחון הציבור. המחוקק הביע לאחרונה את עמדתו המחמירה לעניין העבירה של ירי באזור מגורים, בהגדילו את עונש המאסר המרבי בגין עבירה זו מעונש של שנת מאסר לעונש של חמש שנות מאסר, אף כי התיקון הנ"ל אינו חל בענייננו.

28. בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון במכלול עבירות הנשק, לרבות העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות בנשק. לעניין חומרת העבירות בנשק והענישה המשמעותית הראויה להן, יפים דבריו הבאים של כב' השופט לוי שנאמרו זה מכבר בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.11.2007):

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת...".

29. להמחשת חומרת עבירות הנשק והענישה הראויה להן, יפים גם דבריו של כב' השופט עמית, אשר נאמרו בע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל (8.7.14):

"..אחזור ואדגיש את מדיניות ההחמרה בעבירות נשק, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות (ראו, לדוגמה, ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.1.2014)). לזמינות הבלתי נסבלת של נשק חם בידי מי שאינם מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חשבונות" ול"פתרון סכסוכים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות בארצנו מוכיחה כי הקלישאה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתיק עד למערכה האחרונה ויורה עוד

קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש".

30. ומהתם להכא: מעבר להחזקת ונשיאת הנשק ע"י הנאשמים, בחר נאשם 1, כאמור, לעשות שימוש בנשק באזור מגורים בו עלולים להיפגע אנשים, וזאת על אף שהייר היה באוויר. עם זאת, מנגד, אל לנו להתעלם בתיק זה מהרקע לביצוע העבירות, העולה מסעיף 1 לעובדות כתב האישום המתוקן הנזכר לעיל. ודוקו, ברקע העבירות שבפנינו קיים סכסוך שבמסגרתו נורו יריות לעבר ביתם ורכבם של הנאשמים בשני אירועים שונים שאירעו במהלך חודש מאי 2018, שהינו החודש בו בוצעו העבירות (ביום 31/5/18). כן אוסיף, כי אין חולק, כאמור, כי נאשם 1 פנה עובר לאירוע שבפנינו לסיועו של קצין מודיעין במשטרת ישראל ותיאר סכסוך.

31. ראוי, לדידי, להעניק, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, משקל לקולא לרקע הנ"ל לביצוע העבירות, העולה מכתב האישום המתוקן, לרבות לניסיונו של נאשם 1 להיעזר במשטרת ישראל. עם זאת, ראוי לשוב ולהדגיש בד בבד את חומרת העבירות שבפנינו ולהתריע מפני "לקיחת החוק לידיים" ועשיית דין עצמי, על כל המשתמע מכך.

32. טרם אסקור את מדיניות הענישה הנהוגה, אציין כי "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (13.9.17)). וכעת תובא להלן פסיקה שניתנה בעבירות שעניינן החזקת ונשיאת נשק:

· בת"פ (מחוזי נצרת) 35007-04-13 מדינת ישראל נ' איסלאם עזאזיה (08.01.15) עסקין בנאשם "בגיר צעיר" שהורשע, מכוח הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, לאחר שנשא אקדח טעון על רקע סכסוך. הושת על הנאשם הנ"ל עונש של מאסר בפועל למשך 9 חודשים, רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪, תוך קביעת מתחם עונש הולם שנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ובין 30 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 31862-05-13 מ"י נ' מוחמד מחאמיד (1.10.13) הוטל על נאשם צעיר, בן פחות מ-21, עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין לצד עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו כדין.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 3451-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל (23.9.14) הושת על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של נשיאת והחזקת נשק (תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית וכדורים), בצד עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה נלווית.

· בת"פ 17520-03-14 מדינת ישראל נ' אבו אלהווה (31.12.14) גזר בית המשפט המחוזי בירושלים על אותו נאשם עונש שעיקרו מאסר בפועל בן 20 חודשים בגין ביצועה של עבירה שעניינה הובלת נשק (תת מקלע מאולתר).

· בת"פ (מחוזי באר שבע) 4338-04-13 מדינת ישראל נ' אביעוז (11.12.16) הושת על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תגרה ובעבירות של נשיאת והובלת נשק - עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. במקרה הנ"ל דובר בנאשם שנשא במכנסיו מאחור אקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית מלאה בכדורים ודורן בכדור בבית הבליעה ובכיס מכנסיו של אותו נאשם נמצאה מחסנית נוספת, מלאה בכדורים.

· בת.פ. 31034-06-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מסרי (17/4/18) הושת על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה שעניינה נשיאת נשק מסוג תת-מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ובה כדור אחד, באזור מגורים, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

33. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, לצד נסיבות ביצוע ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו, כמו גם בחנתי את הפסיקה אלה הפנה, כאמור, כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס כספי, אשר יושת חלף חילוטו של הרכב, בהתאם להסכמת הצדדים שהובאה לעיל.

34. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין ראשית את הודאת הנאשמים בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה מזמנו היקר של בית המשפט והעדת מספר רב של עדים. כן אציין בנקודה זו, לקולא, את נסיבותיהם המשפחתיות והאישיות של הנאשמים, המצטיירות, כאמור, ממקרא תסקירי שירות המבחן. עוד אציין, כי שני הנאשמים מסוגלים כיום להתבונן באופן ביקורתי על מעשיהם ומבינים את חומרתם. עם זאת, וחרף הנכונות שהביעו הנאשמים, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשלבם בהליך טיפולי במסגרת הקהילה, כי אם בין כותלי בית הסוהר. מגיליון המרשם הפלילי של נאשם 1 עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הצתת רכב מנועי, ניסיון להצתת רכב מנועי, קשירת קשר לפשע ואף ירי מנשק חם באזור מגורים, כדוגמת העבירה בה הורשע בתיק זה. נאשם 1 ריצה בעבר מאסר בפועל של ממש לתקופה של 3 שנים. לחובתו של נאשם 2 שש הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות עבירת עוון של החזקת חלק של נשק או תחמושת, והוא ריצה בעבר שני מאסרים בפועל לתקופות קצרות.

35. לאחר ששקללתי את מכלול הטעמים הנ"ל שאינם קשורים בביצוע העבירות, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית בתיק זה על נאשם 1 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת תוך ניכוי ימי מעצרם ולצד רכיבי הענישה הנלווים הנ"ל.

36. בסיכומי דבר, אני דנה כל אחד מהנאשמים, כדלקמן:

נאשם 1

עמוד 8

· למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 31/5/18 עד כה).

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק הנ"ל.

· אני דנה את נאשם 1 לתשלום קנס כספי בסך 6,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 1 יישא בתשלום הסכום הנ"ל עד ליום 3/3/19.

נאשם 2:

· למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 31/5/18 עד כה).

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 2 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 2 עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

· אני דנה את נאשם 2 לתשלום קנס כספי בסך 6,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2 יישא בתשלום הסכום הנ"ל עד ליום 3/3/19.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' כסלו ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד איל, ב"כ הנאשמים עו"ד בר-עוז ועו"ד חאג' והנאשמים שהובאו באמצעות שב"ס.

